

207.4 GR
1965
EM

10

ΙΟΥΛΙΟΣ 1965

40

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΧΟΡΟΔΡΑΜΑ

“ASTOR GALLERY,, ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 16

Ἡ προσπάθεια πὸν ἔχει ἀναλάβει τὸ «Ἑλληνικὸ Χορόδραμα», ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια, τείνει νὰ ξεπεράσει τὴν ἀπλή καλλιέργεια τῆς τέχνης τοῦ χοροῦ στὴν Ἑλλάδα καί, ἀπὸ τὴν ἀποψη αὐτή, νὰ ἐνταχθεῖ μέσα στὸ γενικώτερο ἀνανεωτικὸ κίνημα, πὸν χαρακτήρησε ὅλες τὶς ἄλλες τέχνες στὸ διάστημα τῆς τελευταίας εικοσαετίας.

Ἡ σωστὴ ἀναλογία ἀνάμεσα στὴ γνησιότητα μιᾶς ποιητικῆς ἰδέας, πὸν μπορεῖ νὰ εἶναι αἰώνια καὶ ἀνάλλακτη, καὶ στὴν παρουσίᾳ τῆς, πὸν πρέπει νὰ γίνεται πάντοτε σύμφωνα μὲ τὸ αἰσθητικὸ γούστο τῆς ἐποχῆς, στάθηκε ὁ κανόνας πὸν κυριόρχησε στὴν ἀντίληψη γιὰ τὸ ἀνέβασμα τῶν ἔργων αὐτῶν. Ἡ γνήσια ἑλληνικὴ παράδοση, φωτισμένη ἀπὸ μιὰ καινούρια πλευρὰ καὶ ζωντανεμένη πάλι χάρις στὶς σύγχρονες ἀπόψεις γιὰ τὴ χορογραφικὴ ἐρμηγεία, ἔρχεται πῶς κοντὰ στὴν εὐαισθησία μας καὶ τὴν ἀγγίζει πῶς ἀποτελεσματικά. Οἱ ἐμπνεύσεις ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους, τοὺς μεσαιωνικοὺς καὶ τοὺς νεοελληνικοὺς δημοτικοὺς θρόλους, ληρωμένες ἀπὸ τὸ ἀκαδημαϊκὸ σχῆμα, ζωντανεῖον καὶ ἀποκτοῦν καινούρια, πρωτόφαντὴ λάμψη, κάτω ἀπὸ τὴν πνοὴ μιᾶς ἐλεύθερης φαντασίας πὸν διέπει ὄχι μόνο τὶς κινήσεις τῶν χορευτῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς μουσικοὺς ρυθμοὺς, καὶ τὰ σκηνικά, καὶ τὰ κοστούμια, πὸν συνοδεῖον καὶ πλαισιώνον τὸ θέαμα.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ

Θυμᾶμαι σὰν τώρα, τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο τοῦ Ἰουνίου 1950, ὅπου σ' ἔνα ἄλῳν, κοντὰ στὸ ἀκροθαλάσσι τῆς Ἀγιά-Μαρίνας τῆς Αἴγινας κάτω ἀπ' τὸν χρυσομένο ναὸ τῆς Ἀφαιᾶς δόθηκε ἀπὸ τὴν χορευτικὴ δμάδα τῆς Ραλλοῦς Μάνου τὸ χορόδραμα «Μαρσύας». Ἡ μουσικὴ ἦταν τοῦ Μάνου Χατζιδάκι, ἡ χορογραφία τῆς Ραλλοῦς Μάνου, τὰ κοστούμια τοῦ Γιάννη Τσαρούχη. Κι' ἐκεῖνο τὸ δειλινό, μέσα στὴ μαγεία τοῦ Ὀμηρικοῦ νησιοῦ, τῆς μουσικῆς, τοῦ χοροῦ καὶ τῶν χρωμάτων, γεννήθηκε τὸ «Ἑλληνικὸ Χορόδραμα».

Ἡ Ραλλοῦ Μάνου—φύχη καὶ ἀκατάβλητη «κινουσα δύναμις» τοῦ «Χοροδράματος»—εἶχε τὴν τύχη ἀλλὰ καὶ τὴν ἰκανότητα νὰ συγκεντρώσῃ ἀμέσως γύρω ἀπ' τὴν προσπάθειά τῆς ὅ,τι καλύτερο μπορεῖ νὰ προσφέρει ὁ τόπος μας στοὺς τομεῖς αὐτοὺς.

Σαράντα ἔργα! Σαράντα πολὺπλοκα, πολυπρόσωπα, πολυέξοδα ἔργα! Πῶς μπόρεσαν νὰ συλληφθοῦν, νὰ σχεδιασθοῦν, νὰ πραγματοποιηθοῦν, ἀπὸ ἓναν ἰδιωτικὸ ὄργανισμό χωρὶς μέσα, χωρὶς ἐπιχορηγήσεις, χωρὶς βοήθεια; Μιὰ ἀπάντηση ὑπάρχει: μὲ τὸν ἐνθουσιασμό...

Καὶ ἡ προσπάθεια ἔζησε καὶ μέστωσε. Καί, τὸ σπουδαιότερο, θέλησε καὶ ἔμεινε βασικὰ Ἑλληνικὴ. Θὰ ἦταν μικρότερη ἡ σημασία τοῦ «Χοροδράματος», ἂν ὁ ὄργανισμὸς αὐτὸς ἀποσκοποῦσε μόνο στὴν καλλιέργεια τοῦ χοροῦ γενικά. Τὸ «Χορόδραμα» προσπάθησε, καὶ συχνὰ τὸ πέτυχε, νὰ γίνῃ μιὰ καθαρὰ ἑλληνικὴ ἔκφραση τοῦ χοροῦ. Νὰ δώσῃ τὴ νεοελληνικὴ αἴσθηση τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ρυθμικῆς κίνησης.

Αὐτὴ τὴν Ἑλληνικότητα φιλοδόξησε καὶ πέτυχε, σ' ἓνα μεγάλο μέρος, τὸ «Ἑλληνικὸ Χορόδραμα», παίρνοντας ἔτσι ἄξια θέση μέσα στὸ ἀνανεωτικὸ καλλιτεχνικὸ κίνημα τῆς τελευταίας εικοσαετίας.

Μ. ΠΛΩΡΙΤΗΣ

ΒΑΚΑΛΟ	Ἀριθ. 1 - 3	“Φθινοπωρινὴ Γῆ,,
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	Ἀριθ. 4 - 5	“Βασιλιᾶς Μήδας,,
	Ἀριθ. 6 - 10	“Τετράγωνο ἀρ. 40,,
	Ἀριθ. 11 - 12	“Μαγικὸς Μανδαρινός,,
ΓΚΙΚΑΣ	Ἀριθ. 13 - 18	“Καραγκιόζης,,
ΕΓΓΟΝΟΠΟΥΛΟΣ	Ἀριθ. 19 - 23	“Μορφές μιᾶς γυναίκας,,
ΜΑΥΡΟΪΔΗΣ	Ἀριθ. 24 - 29	“Τσιγγάνος,,
ΜΟΡΑΛΗΣ	Ἀριθ. 30	“Ἐρωφόλη,,
	Ἀριθ. 31	“Ἐυριδίκη,,
	Ἀριθ. 32 - 35	“Ἐξη λαϊκὲς ζωγραφιές,,
ΜΥΤΑΡΑΣ	Ἀριθ. 36 - 38	“Ἐρωτόκριτος,,
ΝΙΚΟΛΑΟΥ	Ἀριθ. 39 - 43	“Μήδεια,,
ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ	Ἀριθ. 44 - 49	“Μαρσάας,,

Καλλιτεχνική Διεύθυνσις :

ΜΙΚΑΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ